

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko 100 D. Cena Marijinoga Lista na celo leto je: doma 10 D., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M. List vsaki mesec. Naročniki M. Lista i Amerikanci dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali upravništvo Novin v Črensovc, Prekm.

„Vredništvo i upravništvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik : Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črensovcih.

Oglasi, (inserati) se tudi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar, za večkrat popusti. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din, više od vsake reči pol dinara. Med tekstom je cena oglasov cm² dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 1/4, 1/2 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača upravništvo „NOVIN“.

Skrb za ljudstvo.

Vsakši den je slabše i slabše, tak čujemo na vsakši stopaj, tak se staramo vsi i se pitamo: ka bo? Kama pridemo, če bo to tak šlo naprej? I naše skrbi, naša pitanja so namesti, so istinska i opravičena. Čakamo zdaj že boljše čase i vidimo, da je čiduže slabše. Ka je vse tomi vzrok? Z ednov rečjov lahko odgovorimo: politika. Naša politika, štero vodijo naši politiki v Belgradi, je krivec vsemi, ka nas gnjesden teži, ka smo vsakši den nezadovolnejši. Nezadovolni smo pa vsi državljani tak kmet, kak delavec, uradnik, trgovec itd. Naša država je bogata, ima za svojo velikost malo prebivalstva, naše ljudstvo je delavno i itak prinas nega viditi nikšega zbošanja razmer, nego propadanje. Naše gospodarstvo propada, naša industrija je obsojena na pogin, naše ceste, železnice vse slabe, kmet poleg strašnih davkov nazaduje, uradnik je lačen i raztrgan i nega vüpanja, ka bi se te strašne razmere zboljšale. Mi bi gnjes že morali stati inači, kak stojimo, a nesrečna politika, štero vodi naša vlada, nas tlači nazaj, ne da bi pomagala celomi ljudstvu k dobromi napredki i srečnoj bodočnosti.

Mi mammo vlado, štera je že skoz šest let skoro ista. Usodo naše domovine mata v rokaj že duga leta dve stranki s svojov vladov i to radikalna i samostalno demokratska. Če bomo pa šli dele, pa vidimo cilo, da vse naše politično življenje i tak stanje v državi drži v rokaj edna oseba: g. Pašič. On pa ma svojega zvestoga pomočnika demokrata Pribičevića i teva dva človeka mata na svojoj vesti usodo naše države. Mi vidimo, znamo i čutimo kak se nam godi i to so krivi ravno tej ljudje, šteri so skoz šestlet drugo ne delali, kak zapravljali narodno gospodarstvo i blagostanje i pri tom iskali v prvoj vrsti osebnosti i potli strankarske haske. Pri nas se ljudske žele nikdar ne vpoštevajo, lahko ljudje protestirajo, lahko jočejo, gladüjejo, prosijo, lahko si jemlejo življenje, to je vse nikaj ne, glavno je, ka neštérni ljudje sedijo na ministrskih stocaj. To je žalostno, ali istinsko! Le pogledajmo, ka nam pravzaprav ma pokazati vlada radikalno-demokratska? Ka nam je spravila, kde je kaj v državi napravila? Mi pa si ešče posebe zapomnimo, ka je v toj vladi eden slovenski (?) minister g. Žerjav, šteri ma zdaj cilo tri ministerstva v svojoj roki. To vlado podpira drugi slovenski poslanec Pivko. Kelko so nam tej ljudje obečavali pred volitvami, zdaj pa so že minole troje volitve, oni so vsikdar na vladi i ka so nam napravili v državi? To so krivci za vse, ka je prinas, krivci, ka je slaboga, tej so v vladi, štera vodi državo i tak so tudi oni odgovorni za vse, ka je v državi vse tak slabo.

Šest let se je pri nas skoro nikaj ne delalo, ne smo dobili niti ednoga zakona.

Zdaj pa nam vlada skoro vsakši den da nove zakone. Kakše so te postave, to že čutimo zdaj i ešče bomo bole. Zdaj kovejo zakone v naglici, nanč nemre biti poštene razprave, ka bi opozicija ne mela prilike te postave kritizirati. Vlada ma večino v parlamenti i ona tak lahko napravi vse, ka šče. Ona nam da vsakši mesec vekše dače, ona nam da zakone, šteri nalagajo ljudstvu vse terhe i dajo vladnim strankam priliko i moč, da vladajo nad ljudstvom. Naši poslanci i sploh cela opozicija se bori, dela za ljudstvo, a je nemogoče doseči nikaj, či se vladni poslanci vsem ljudskim nevolam samo smejejo i glasüjejo za vse, za ka jim vlada veli. Takše terhe nalaga nam demokratski minister Žerjav i za takša strašna bremena glasüje demokratski poslanec Pivko. Zdaj so oni v skupščini, zdaj jim je skrb za narod to, ka skrbijo za sebe.

FILOS:

Glejte istino!

Omenili smo že v ednoj predzadnjih številki „Novin“, da se pri priliki povrnemo malo nazaj k napadom „M. Krajine“ i „Szabadsága“ na našega püšpeka zavolo prepovedi madjarskih predg v cerkvah. Mi smo že v članki: „Mi i oni“ ovrgli lažnive trditve teva dva lista i pokazali na brezobzirno hujskanje proti vsemi, ka je slovensko. Zavolo toga nas napada „Krajina“ v članki: „Levél a szerkesztöhöz.“ (Pismo uredniki.) „Szabadság“ se pa dugo ne mogeo nikaj zmisliti, a v 24. številki nam je stavó tri pitanja. — Na vse to ščemo dati odgovor i pokazati istino, a pokazati tudi laž, s šterov fulata teva dva prekmurskiva lista svoje števece, a pokazati ščemo ešče ednok vse prikrito i odkrito delo, namene gospodov pri tema dvema listoma.

Gospodi Móriczi Frek v „M. Krajini.“

Ne gospod Móricz, članka je ne pisao nikši filozof, nego vi filozofate, a v vašoj filozofiji ste meli „pech“, z logikov ste prišli v popolnoma navzkriž. Ali zaistino nemre pisati istine, što napada brezvestno hujskanje madjarskih listov? Što piše od vaših listov, tisti po vašoj filozofiji laže. To pa ne stoj! Prav mate M ricz, Filos je hodo v madjarske šole, zato pa ravno jako dobro pozna madjarski šovinizem, zato tudi jako dobro vidi med redi v vaših novinah jasen namen, ka ščete doseči med našim prekmurskim ljudstvom. Madjarske šole so bile kovačnice, kde so kovali iz naših Slovincov tújce, Madjarone. Vsígdar so nam samo trobentali na vüha, da je madjarski narod narod, drugi vsi so nikaj. Gojili so sovraštvo v nas proti našim bratom Slovanom. Usoda pa je ne štela toga, mi smo prišli do spöznanja hvala Bogi i jasno je, ka se na svojoj lastnoj grüdi ne damo več preganjati od tistih, šteri so nas vsígdar zaničavali. Ne je istina, da minapadamo Madžare. Oni so tudi ljudje i naši državljani. Mi jim damo slobošćino jezika, govora, oni majo vse slobošćine v šoli, v cerkvi, v zasebnom življenji; Madjari v Prekmurji majo celo pravico rabiti svoj jezik po uradih. Mi jim to tudi privošćimo i bomo tudi vsígdar povzdignoli glas za nje, da bo se šlo za njihove menšinske pravice. Mi se moramo braniti proti takšim škodlivcom, kak so gospodje okoli „Szabadsága“ i „M. Krajine“, šteri v prvoj vrsti napadajo Slovence, v drugoj vrsti hujskajo naše

Madjare i tak delajo med prekmurskim ljudstvom skrajno napeto razmerje. Nam ne trbej iti med ljudstvo, kak nam to g. Móricz priporočajo, mi smo iz našega ljudstva, mi vsakši den vidimo težave našega ljudstva. Te težave pa ne odpravimo s hujskanjem, nego s stvarnim delom. Le vüvrlite g. Móricz i vsi vaši prijatelji, da tej apoštolje, štere vi tak sovražite, v istini z idealizmom delajo, bodo delali i so tudi istinski prijatelji vsega prekmurskega naroda, iz šteroga so izišli.

Izmišlene trditve „Szabadsága“.

„Szabadság“ i „M. Krajina“ sta vskipela proti našemi milost. g. püšpeki, sta jih napadala i njemi v öči vrgla, ka so oni brz prepovedali madjarske predge. Mi smo pozvedavali, ka je na tom istine i smo zvedeli, da je to vse izmišleno; püšpek lavantinski takšne odredbe neso dali nikdar! Dozdaj se je i se bo tudi naprej v cerkvah, gde so Madžari, molilo i predgalo v njihovom jeziki. To je istina i hujskači naj dokažejo, ka je ne! Mi jim povemo nekaj drugoga. V Dobrovnik hodijo v cerkev Kobiljanjanje i Strehov anje, čisti Slovenci i v dobrovniškoj cerkvi je ešče v novom časi ne bilo nikdar slovenske predge! Ka pravite na to? Ne bi naši Slovenci lahko zahtevali, da bi se vsakšo drugo nedelo predgalo v jeziki, šteroga oni gučijo i razmijo? Mi bi to od svoje strani tudi priporočali. Madjarski verniki pa majo pravico, slobodo i priliko v svojem jeziku poslušati predge, moliti, spovedavati i sploh opravlati svoje verske dužnosti. To je neizpodbitna istina, štero „Szabadság“ nikdar ne bo mogeo zatajiti. Ka je pa s Sobotov? V Soboti zaistino nega več predge v madjarskom jeziki. Toga so pa ne prepovedali püšpek, nego odpadnola je, ar je rano zdaj meša, k toj pa eden Madjar nešče priti. Pre je ob osmih bila meša i so jo tudi slabo obiskavali Madjari. Madjari so bili redki gostje v cerkvi, Hartnera pa drugih gospodov okoli dva madjarskiva lista pa smo nikdar ešče ne vidili v cerkvi. Tem najmre cerkev ne diši, nego napadati i hujskati.

„Patrona Hungariae“ V sobočkoj cerkvi je Marijin oltar, kde je napis: „Patrona Hungariae.“ Te napis „pravi lažnivi, Szabadság“ so veleni püšpek dolshubliti. To je ne istina! Gospod kanonik Slepec je na te napis dao prikeliti papir po zasedbi, da oblast pomiri, te papir se je od sebe delpüsto. Vaše tozadevno pöročilo, gospoda, tak ne odgovarja istini, nego vidi se iz njega sovraštvo do našega slovenskega püšpeka, šteroga ste tak šteli pokazati svojim števcem, kak njihovoga neprijatelja. Ali je ne to hüdobija i hujskanje?

Pobožnost gospodov Hartnera i Kühara.

Moramo pitati najprle samo, ka se ma evangeličanski krčmar vmešavati v popolnoma notrašnje zadeve kaličanske Cerkvi? Što je poblasto g. Kühara, da ravno on vzdigne glas proti „zatiravanji“ Madžarov katoličanov v cerkvi? Mi znamo, da je Kühari ešče njegova evangeličanska vera deveta briga, znamo pa, ka je proti katoličanskaj veri ešče bole sovražno razpoložen. Kak te on pride do toga, ka napada nedužne ljudi z lažnjivimi poročili?

Hartner bivši poslanec v madjarskom parlamenti je bio bivši vojni liferant, šteri si je spravo več milijonske vrednosti. On ma milijonske vrednosti ne samo prinas nego ešče prek mej države Čüjte te vojni liferant, večkratni milionar, je ešče, kda to pišem, dužen 600 koron, štere je ne plačao k zidanji nove sobočke cerkvi! Pobožni Hartner ma od narodne banke na posodo vzete peneze na fal interes 8% i te bogati Hartner nešče plaati na njega spadajo i deo penez za nove sobočke zvone. Vsakša sirota je že dala svoje krajcare za zvone, Hartner pa ne, nego napada slovenskega püšpeka i hujska vernike proti njemu.

Trije odgovori.

„Szabadság“ nam je stavo tri pitanja, na štera nas prosi odgovora. Kak pa, ka njemi mi radi odgovorimo, ar njemi na ta pitanja tudi lahko odgovorimo. Pitanja so ta: „1) Zakaj so obdržali vendski, eli če se bole dopadne slovenski prebivalci skoz jezero let materinski jezik? Jeli zato, ar so Madžari bili vekši šovinisti kak Slovenci. 2) Što je dao prekmurskoj katoličanskoj deci v roke v lastnom jeziki pisan. Ne li madžarski pišpek? 3) I što šče z rok vzeti prekmurskoj katoličanskoj deci v materinskom jeziki izdan katekizmuš? Ne li slovenski pišpek?“

Ad. 1) Povedali smo že dostakrat, ka so prekmurske šole zadnjih 30 let bile popolnoma madjarske, gde so deco kaštigali, če so samo edno reč povedali v svojem materinskom jeziki! Pritisk Madžarov je bio velikanski! Slovenec je nindri, na nikšhem uradi ne mogeo nikaj opraviti v svojem jeziki. Bilo je ustanovleno društvo, štero je bilo od vlade podpirano i je melo namen madjarizacije. Ves državni aparat, vse je služilo ednomi edinomi cili: Vende madjarizirati. Prekmurci smo hvala Bogi obdržali svoj jezik, ar smo bili v stiki z sosednim Štajarom, ar so naši ljudje meli slovenske knjige, ar je naš narod tak močno priklenjen na svoje slovanske šege i navade, da je stao kak skala proti madžarskomu viheri. Zadnja leta pa se je začnolno vse majati, nešterne vesi so dobile čisto madjarski značaj. Madjarizacija je šla naglo kak poletni viher. Nešterni Goričanci so zadnja leta pred bojnov začnoli že madjarski govoriti. Če si se vozo po železnici v Kermedin, si vido žalostno sliko: Slovenci govorijo tuj jezik, spevajo tuje pesmi i v njih se je naselo tuji duh. Obdržali smo do 1918. leta svoj jezik, a bio je v nevarnosti. Edino, ka nam je davalo vupanje je bio naš list „Novine“, šteroga so se naši Slovenci tak tesno oklenili. Gospodje dobro znajo, ka so mogli naši narodni možje pretrpeti i prestati, ar so se postavili v branitev pravic Slovincov proti madjarskomu šovinizmu. Najlepša pelda so oni sami, kde je najprle pognoa klice v dobro zemljo madžarski duh, oni so se sami prvi izneverili svojem jeziku i potem so ešče pomagali drugim. Ešče zdaj so na toj poti! Eli ne širijo ešče zdaj sovražstva proti Slovincem, eli so ešče nej izda zdaj v službi madjarizacije?

Ad. 2) Rim je predpisao, da se katekizmuš vči pri vsakom narodi v njegovom lastnom materinskom jeziki. Tak smo se mi v madjarskih šolah katekizmuš resan včili v slovenščini, v prekmurščini. A ne dugo, (Prišeo sam ravno v štrti razred ljudske šole, kda so vpevali madjarski katekizmuš.) slovenski katekizmuš so zamenili z madjarskim! Naši duhovniki so se protivili tomi deli, a bili so za to strašno napadani. Najbole je napadao list, šteroga so te meli v rokah ravno tej gospodje „Muraszombat és vidéke“. Prišlo je tak daleč, tej gospodje so tak hūdi Madžari bili, ka so prisilili katehete, da so tej morali biti tiho i madjarski katekizmuš je ostao v šoli, kataheti, šteri so včili slovenski katekizmuš so ne dobili plače, kda pa je vlada tudi ponovno dovolila včiti slovenski katekizmuš so ravno tej gospodje,

šteri so zdaj pri „Krajini“ i „Szabadsági“ zagnali v svojem tedsnjem listi „Muraszombat és vidéke“ takšo kriko proti Slovincem i katehetom, da so bili vsi v velkoj nevarnost. Prišlo je celo tak daleč, da je vodstvo sobočke ešperesije dalo sledečo izjavo za pomirjenje razburjenih gospodov: *Če bodo ugodna tla za to, bomo včili slovensko deco že pri zibelu madjarski katekizmuš.* (I) Tak je ostalo, do 1919 leta se je v prekmurskih šolah včio madjarski katekizmuš. Slovenci so včili samo nešterni duhovniki, šteri so se ne brigali za pretirane kričaje, nego so iskali samo čast božo i zveličanje duš. To so bili tisti, ki jih je gnala lubezen do naroda na to delo.

Ad. 3) Iz rok nam ščejo vzeti naš prekmurski katekizmuš tisti demokratije, Sokoli i Orjunci, s šterimi so v prijateljstvu gg. Kūhar, Hartner, g. s „cifrastim“ imenom i dosta drugih sobočkih pūrgarov! Naš pišpek nam ga ne mislijo vzeti, ar so dali nalogo vlč. g. plebanoši Baši, da naš prekmurski katekizmuš ponovno izdajo. To je istina gospoda. Što je te jemao naš katekizmuš Madžari eli Slovenci?

To zadosta za ednok, če gospodje želejo več, pa dobijo več. Istina je: mi zahtevamo za sebe slobodščino, slobodščino ščemo dati drugim. Braniti se pa moramo od tistih, šteri na vōro ne dajo nikaj, nego jim je ta samo sredstvo za brezvestno hujskanje.

NEDELA

V. po risalaj. Evang. sv. Mat. 5. 20—24.

Jaz pa vam povem, da vsakši, što se čemer nad svojim bratom, bo kriv sodbe.

To so reči Gospodove; reči onoga, šteri je sam o sebi pravo: Jaz sem pot, istina i življenje. On je teds istina sama. I ar je on istina, so tudi njegove reči istinske. Grozne so te reči, a istinske. Zato se moramo bojati i se moramo čuvati, da nas ne zadenejo.

„Što ma srd nad svojim bratom, bo kriv sodbe“. Kak vdarci nas zadevajo te reči. Strah, trepet nam zbūjajo. Ali pa se zavolo toga potrudimo, da nas ne bi zadele? Ali se obnašamo nasproti svojem bližnjem tak, da se nemre praviti o nas, da mamō srd nad njim? Ali ga ljubimo s pravov krščanskov lubeznijov, štera vse aldūje za bližnjega — za brata? Potrkajmo se na prsi i z obžalūvanjom vzdehnimo: „Gospod, odpusti nam, ar smo grešili proti tebi i proti svojem bližnjem. Nesmo ga ljubili, kak bi ga morali ljubiti, nasprotno sovražili, odūrjavali smo ga. O, kak smo slabi! Kak friško nas zapela naša grešna narava, kak naglo se zbūdi v nas srd, dostakrat zavolo kakše malenkosti“.

Skoro najbole značilno znamenje denešnjega sveta je da se je v človeških srcaj ohladila prava lubezen; krščanska lubezen je skoro popolnoma zamrla i le redki so, ki jo poznajo. Samo poglejmo po sveti. Den za dnevom vmori, razbojništva, tolvajije, nasilstva, krivičnost, sebična dobičkaželnost. Ali je to znamenje lubezni? Tiste krščanske lubezni, štera je v prvih stoletjaj družila vse vernike v edno samo veliko družino, štera je poznala samo bratstvo i sestrinstvo,

štera je darūvala samōsebe za blaženost drugoga? A ka bi gledali po sveti? Poglejmo raj v svoje srce! Ali v njem ne skrito nagnenje, štero je nasprotno krščanskoj lubezni? Ali ne v njem male iskric srda, štera se zavolo nepremišlene reči nedužne šale, zavolo falačka zemle, štero nam je mōgoče bližnji odvčeko, zavolo par cotavih bankovcov i zavolo drugih malenkosti, o šterih niti ne vredno govoriti, zabliska i nastane iz nje srdit plamen sovraštva — včas celo smrtnoga sovraštva, štero se z nikšim talom ne da potolažiti? Le poglejmo v svōjo notranjost i videli bomo, da se v njoj skriva šatan sovraštva!

Ali nas ne obide groza, gda ga zaglednemo? Ali ne zakričimo od straha, gda se nam zareži i nam zakriči, da smō že v njegovih škramplaj? Krik pa nam nikaj ne pomaga. Dokač sovraštva ne iztrgamo iz svojega srca, tak dugo ne rešitve. Zato pa se ne pomišljajmo. Včinimo vse, da nam ne bodo velale reči Gospodove: „Vsakši što se čemer nad svojim bližnjim, bo kriv sodbe“.

Glasi.

Slovenska Krajina.

V Črenšovcih so nove sv. meše i to: 12. julija, darūje salezijanec g. Jožef Žerdin, 19. julija pa duhovnik misijonske družbe g. Jožef Godina.

V. Polana. Cerkvena slavnost. Nova polanska cerkev je posvečena presvetomi Srci Jezušovom, zato se je vršila v čast presv. Srci tridnevnic 19—21. junija. Vsakši den sta bili dve predgi. V soboto je bio sprejem v Marijino družbo. Sprejetih je bilo 30. dečkov i 120 deklic V nedelo je bila slovesna služba boža s tremi duhovniki, skupno sveto obhajilo. Pri meši so prisostvovali žižkovski Orli. Bill sta dve predgi, edna notri v cerkvi, druga vōni, štero je meo g. kaplan iz Turnišča. Popoldne je bila sklepna predga. potli večernica i procesija s štirimi duhovniki. Vsakši den je bila cerkev nabito puna vernikov, posebno v nedelo je bilo okrog 5 jezero ljudi. V Polani, kde je dozday vse spalo je nastalo popolnoma novo življenje kak že mamō cerkev.

Črenšovci. Tu ustanovimo izobraževalno društvo. Vsi, ki ste prijatelji knjige i napredka pridite na občni zbor i pristopite k izobraževalnomi društvu, od šteroga boste meli mnogo duševnoga haska. Društvo bo za celo črenšovsko faro i ustanovni občni zbor se bo vršio v nedelo, 5. julija po večernici v črenšovskoj šoli.

Evangelikičanski cerkveni zbor. Kral Aleksander je dopūsto, ka se vrši v Novom Vrbasi evangelikičanski cerkveni zbor. Prekmurski evangelikičanci pošlejo na njega 10 odposlancov.

Agitacija potom urada. V Dol. Lendavi pri okr. glavarstvu so gospodje, šteri so jako goreči demokrati. Tej demokratije se ne zadovolijo z agitacijov za demokratsko stranko, nego izrabljajo tudi oblast i svoj urad v to, ka jim agitacija leži ide. Kak smo zvedili davlejo nešternim županom razna navodila za organizacijo demokratske stranke po občinaj i ta navodila župani morajo nositi tiskana iz Lendave v svoje

Novi svet.

Spisao: I. Sziklai.

Iz vogrščine prestavo Fr. Kolenc.

Tisto pismo, štero je notar izsilo od njega, je prava odrešitev. Zavolo njega Gohér lahko po temeni pleše od čemerov i svojoj kodiškoj gizdosti, če on dobi dobro mesto, gde bo prost od vekših skrbi lahko napredūvaš v svojem deli, v znanosti, bo lahko pripravla pot svojoj prišestnoj samostojnosti. O, naj samo pride k njemi stric, gda bo že mož.

Te tudi on njega ne bo poznao. Ne bo iskao poznanja takših familij, štero je dvomlive vrednosti. Jaj, če njima to ednok lahko pove pod nos!

Samo potrpljenje i trdnost.

S tem sklepom je stopo v delavnico v štero njemi je pripomoglo priti priporočilno pismo. Gospodar, Farkaš Balint je bio voditeo menše zadrūge, štera je izdelavala male mašine, orodje, električne naprave daleč vō v oddaljenoj vulici predvaraša. Brezplačno bogme ne dobo postele, hrane. Tudi je ne bilo v obilnosti, mōgoče niti zadosta ne vsigdar; no pa tudi v sirotišnici neso talali v obilnosti. Tam se je navado k zmernosti (v hrani) brez začimbe. Ta pa je tu itak slajša. Ar je znao, da ka dobi, to njemi ide že za delo, si je pošteno zaslužo. Nekaj velkoga je pri deli stati ednomi odraščajočemi mladenci od sedme zajtra z ednov vūrov počitka, do šestih večer. Potom pa v šolo iti, Gda je telo utrūjeno, pamet ravnote mora biti pazliva.

I bila je pazliva, ar je šteo biti pazliv. Zagotūvlenje prišestnoga življenja je zaviselo od toga, da naj bo pazliv.

Sestra njemi je v začetki pisala bridka pisma, zakaj si je zbrao ravno to žmetno nalogo. Raj bi se naj dale včio v sirotišnici.

Trūdo se je, da bi njoj odgnao destinsko bojazen. Usoda jiva je sūnola v sirmaštvo, teds po poti sirnakov šče iti dale, s štere ga ne bodo mogli sūnoti gospodski kočije i dvorjeniki. Po tistoj poti, gde so vsi ednaki, a tisti pride dale, šteromi duže zdrži moč. Ta njegova moč pa je cil, šteroga si je postavio, odločnost, samozatajūvanje.

— Ti si pametnejši — njemi je pisala Trezika — bole znaš. Na sebe sva prepūšćena, zato se nemrem vmešavati v tvoje posle. Samo bojim se za tebe: ali vzdržiš? Lūbe sestre pa se zato bojijo, ali se ne pokvariš v tistom velkom varaši? Samō to ne, dragi brat, ti edina moja krv, štera je ostala mojem srce!

Elemér jo je tolažo: ne boj se! Jaz ne nabiram bliščobo, slasti toga velkoga varaša. Njegove znanosti iščem. Ne boj se za mene!

Vert ga je naskori zūbo. Ne zama, da je sin razumnoga človeka; je navadno pravo delovodji. Prava moška duša v ditinskom teli. Pokoren, dobre glave, navržen. Iz toga bo že znamenit človek v našem stališi. Mōgoče ravno kakši mali vogrski Edison. Se nemre znati.

Bilo pa je tudi dobro, da si je pridobio vertovo dopadenje.

Naskori ga je jakō potrebūvao.

Pozimi, ravno pred božičom je dobo od notara tužno pismo. Naznano njemi je, da se je

pobrigao za njegovo zadevo; mislo je, da bo mōgeo izstisniti od sirotinskoga oča kaj peneze, da bi meo na zimsko obleko. A ravno zadnji teden so zliciterali Gohérovim malo posestvo, ki je še ostalo. Iz herbije pa že nikaj neso našli. V drugoj priliki bi bogme morali zapreti takšega sirotinskoga oča, a Gohér je na sirotinskom uradi tak znao odračunati do zadnjega krajcara, da njemi nihče nemre do živoga. Ka bi še ostalo, nekša malenkost od penez, tisto je dao zglasati od sirotinskoga stolca sebi kak plačilo za oskrbniško službo. Vsakši sirotinski oča dobi plačilo, če se njemi sam ne odpove. Gohér pa se ne odpovedao. Kak bi se tudi odpovedao, če je peneze potrebūvao. Ar pa zdaj več nikaj ne ostalo, se je oskrbništvi odpovedao. Žao njemi je, a bolšega glasa njemi ne mōgeo dati. Obrne naj se na okrožnoga sirotinskoga oča; tisti njemi mōgoče pripravi telko, da si lahko kūpi potrebno obleko.

Siromaček je do čunt strepeto. Teds več na nikaj nemre računati. Gohér njima je oropao celo malo herbijo. I ga več nemre pozvati na račun drugi, kak Bog. Je že včino; kodiš je že postao tisti hūdobni človek.

A što njemi da zdaj obleko? Raztrgana je. Pa je tudi pretenek že ponošeni kaput. Ne bi se brigao, kak ga gledajo ljudje; a zima je tu. Zebe ga. Delati nemre, če njemi zima pretresa živce. Odked vzeme obleko, što njemi jo da?

Što njemi jo da? Tisti, ki oblači polske lilije.

Ne s svojimi rokami, nego po rokaj drugih,

(Dale.)

občine. Mi mislimo, ka tudi te pot ne bo pomagala, ar dobro znamo, kak delajo za nas demokratski poslanci i ministri.

Dober tanač. Neksi glavni organizator domokratske stranke v Prekmurju je ljudem dao etakši tanač: „Ludje, zdaj se li držite za zemlo, kda se deli. Demokratje so nam obetali zemlo, obečajo nam jo ešče zdaj i te modri demokrat nām takši tanač davle, šteroga mi tudi brez njega znamo. Te demokrat bi naj bole povedao ljudem, kak demokratski poslanci glasujejo za strašne davke, kak vlada, v šteroj sedi minister Žerjav, davle našo zemlo tujcom, kak je pustila zvoziti iz Prekmurja drva i ešče sto drugih stvari, štero so nam spravili noši demokratje. Iak pa se neštérni ludje dajo zapelavati od tōga demokratskoga vučitelja.

Murska Sobot. Šolsko letó na gimnaziji smó lepo dokončali dne 28. jun. Prejšnji petek je dijaštvo lepo opravilo sveto spoved, v soboto pa sveto obhajilo. To nam da močno zagotovilo, ka je dijaštvo prišlo domo s čistim srcem. Da bi li tudi cele počitnice takši ostali! Starišje, ne pozabte na svojo dužnost. Edne same slabe počitnice sō lejko pogubljenje za dijaka.

Ešče nekaj od meščanske šole v Lendavi. Našo gimnazijo nam ščejo vničiti, meščansko šolo v Soboti so nam že, i zdaj je prišla na red tudi meščanska šola v Lendavi. Čudno, sami vučitelji so proti toj šoli i bi jo radi dali zapreti i tej vučitelji se majo za napredne. Za vzrok, zakaj ščejo doseči, ka bi se šola zaprla, znamo i tō je ravno žalostno, ka se tak goreči nacionalisti iz sovraštva do krščanske vzgoje potegūje za ukinitve šole, štera nam je tak strašno potrebna ravno na toj najvažnejšoj točki. Demokratski nacionalisti pa ste pokazali svojo narodnost, v štero mi že nekda ne vörjemo. Vam je vsikdar več liberalna zagriženost kak pa prava narodnost. Meščanska šola v Lendavi mora ostati i mi bomo to ravno iz narodnostnih vzrokov vsikdar zahtevali. — Če naše poročilo ne bi odgovarjalo istini i ste vi ne proti šoli, dajte nam pismen odgovor.

Cankova. „Zmaga Oltarskoga Svestva“ tak se zove igra, štero so igrale dekle na Cankovi 21. junija. Kak se vidi, so oživel i tudi odri po Slov. Krajini.

Gibina. Blagoslavljanje nove kapele na Gibini bo dne 5. julija Procesija bo šla iz Razkriža na Gibino. Vsi Prekmurci se vabijo na to cerkveno slovesnost.

M. Sobot. Tū so pa dovoljena i se obnovijo tjedenska senja na novo, štera so za časa vojne i po vojni izostala. Tjedenska senja so stojalne prosta. Vršijo se pa vsako sredo.

Vsem Prekmurcom pošilamo srčne pozdrave mi Prekmurci vojaki iz Sarajeva od 15. p. p. Želimo vsem zdravje i jim kličemo na veselo svidenje v septembri: Alojz Kornhauser G. Slavečl, Ivan Barbarič Zenkovci, Alojz Novak Tropovci, Ludvik Kolar Večeslavci, Karlo Čurman, Josip Vogrinčič Krašče, Kalman Forjanič D. Slaveče, Škaper Dolič, Franc Grah G. Lendava.

Mogočni gospodje so v Lendavi, šteri se jako radi mešajo čilo v občinske zadeve. Na Gor. Bistrici — kak čujemo — se neštérnim bogatim vertom ne rači voziti kamla, zato so se pritožili v Lendavi g. Škrinjari. I te gospod je zagovarjao bogate ljudi, ar se vūpa, ka demokratje postanejo, vodstvo občine pa ne obvešča, ka s strankami opravlja, čiravno to vložilo pismene vloge. Daleč smo že prišli! Zakaj pa se te gospod tak potegūjejo za neštérne Bistricance? Kak čujemo se večkrat obrnejo v gorica znanoga Hartnerovega agitatora i se tem navdūšūjejo pri sladkoi kaplici za svojo orjunaško narodnost. Čudno madjaronskoga Hartnera prišlaš i nacionalist z orjunskim znakom pa v takšem prijateljstvu! Že duže časa opazūjemo, ka neštérni lendavski gospodje začnejo jako kazati svoje demokratske rogličke i si prisvajajo neko nad oblast nad celim lendavskim okrajom. Oni se že vtičejo v vse, ščejo ravnat i vsem, a sami pa so prišli na dnešnja mesta iz mest pisarniških slug.

Prekmurski parlament. Čudno je to, je li? Pa ga mamo. Redne seje ma vsakši teden bar ednok. Tū se odloča usoda prekmurskoga lūstva, tū se delajo dalekosežni načrti, se pa tudi pije na naše zdravje, ar je vse to v ednoj krčmi ne deleč od kolodvora. Mi apelelramo na te mogočni parlament, naj nam zmena davke pa odpravi carino. S tem si najbole pridobi naše zavūpanje.

V sobočkom okraji je g. nadzornik Cvečko za vse lūdske šole dao naročiti vednake pečate z napisom: „državna šola“ itd. za vse tudi občinske i verske šole, odlok za to se glasi ināči, zato teh pečatov so šole ne dužne sprejeti.

Polovična vozna cena. Z odlukom ministrstva za promet M. S. br. 13441/21 se dovoljuje vsem, šteri ščejo obiskati naše Primorje eli sploh varaše ob morskoj obali, polovična vožnja i to pod pogoji: 1. Posesniki s potr-

dilom kopališčnih, občinskih oblasti dokažejo, ka so prebivali najmenje 14 dni na obali Jadranskoga morja. 2. Posetniki na domačoj žel. postaji kupijo celo karta, štera vala za nazaj tudi, či je potrđjena od žel. postaje odkec, je razvidno ka je lastnik bio 14, dni na obali Jadranskoga morja. Ta olajšava vala od 1. VI. do 1. X. od vseh žel. postaj v državi do žel. postaj Sušak, Bakar, Plase, Split, Šibenik, Metković, Gruž, Dubrovnik, Zelenika. Vsakši potnik pa mora meti predpisana potrdila.

Država.

V Kamniki so odkrili spominsko ploščo pisatel i pesniki Antoni Medvedi. govor je meo pri toj slavnosti naš pisatel Fr. Finžgar.

V Belgradi so položili temelni kamen za novó palačo finančnoga ministra.

V Ljubljani se je vršó prvi kongres krščanskih socialistov. Prišlo je 700 delegatov iz cele Slovenije. Bila so razna predavanja kak bi se dosegeo kak največši razmah v življenji krščanskoga socializma.

Na cesto so vrgli siroto brez staršov, brez doma Antico Ostojič sedemnajst let staro vučenko vučiteljske šole v Dalmaciji zato, ar je proti prepovedi ministra Pribečevića, da srednjelšolci ne smejo biti organizirani pri Orli, itak ostala Orlica. Tak je začno minister poleg uradništva preganjati tudi že dijaštvo, štero je ne sokolsko.

Domača politika.

Kelko plačamo? Poslanec Smodej je meo na protestnom zborūvanji v Ljubljani govor. Med drugim je povedao: Za l. 1924-25 bi Slovenija po proračuni morala plačati 74 milijone dinarov neposrednih davkov, plačala jih je pa 114 milijon 200 jezer dinarov. Za mesece januar, februar i marc joj je bilo naloženih 19 milijonov Din, izterjali pa so od nje 33 milijonov. Dohodnine za l. 1924-25 bi morala plačati 33 milijon Din, finančna delegacija pa je predpisala 62 milijon dinarov. — Slovenija mora plačivati več, kak je določeno, Srbija pa plačuje vnogo manje, kak je navrženo.

Nove dvanajstine. Vlada tak dobro gospodari, da si ne izdela natančnoga letnoga proračuna, nego si pomaga od časa za dvanajstinami. Ar je to pōstopanje za narodno gospodarstvo velik vdarec, poslanci protivladnih strank močno nastopajo proti njemu. Nove dvanajstine je pobijao posebno g. poslanec Vesenjāk. Pri dvanajstinaj se posebno Sloveniji godi krivica. Plačivati mora vnogo, dobi pa nikaj. Za Slovenijo v dvanajstinaj najmre ne določena niti edna para.

Direktorij radikalne stranke. Ar Pašić zavolo betega nemre odpravlati predsedniških poslov, je določo Trifkoviča, Živkoviča i Gjurčića za voditele vseh poslov. Tej trije pa nemajo neomejene oblasti, ar na ednoj strani morajo davati račun Pašići, na drugoj strani pa morajo delati sporazumno z radikalnim klubom.

Slovenija naj plačuje. V finančnom odbori se je razpravlalo o našoj f načnoj politiki. Naši poslanci (dr. Kulovec) so v stvarnih govoraj dokazovali, da se morajo davčna bremena v Sloveniji znižati, ar bo ināči naše gospodarstvo vničeno. Finančni minister se je Kulovčevomi govori posmehūvao. Pridružo se njemu je tudi naš demokrat dr. Pivko, ki niti reči ne meo za brambo našega lūdstva.

Dr. Pivko glasūvao za dvanajstine. Finančni odbor je razpravlao o predloženih dvanajstinaj. Po razpravi je prišlo do glasūvanja. Za dvanajstine so glasūvali radikali i slovenski samostojni demokrat dr. Pivko. Člana Jugoslavanskoga kluba (Pušenjak i dr. Kulovec) sta glasūvala proti njim, ar so — kak sta v svojih govoraj, dokazala — protipostavne i za narodno gospodarstvo (i Slovenijo) pōgūbelne.

Radičovi mandati overovljeni. Na seji parlamenta je bilo prečteto poročilo verifikacijskoga odbora. parlament je poročilo soglasno sprejeo i s tem so bili. Radičovi mandati overovljeni.

Svetovna politika.

Revolucija na Grškom. Časniki so prinesli iz Aten vest, da je na Grškom vōvdarila revolucijo. Revolucionare vodi general Pangalos, šteromi se je pridružo tudi admiral Hadžikizriakos. Na lūdstvo je bio izdan proglas, v šterom se zahteva, da zdašnja vlada odstopi i oblast prevzeme Pangalos. Revolucija je potekla brez krvi. Vlada je odstopila i je zavladala vojaška diktatura.

Kitajska. Revolucija še ne končana. Anglija je poslala v vekše varaše povnožene čete. Med

temi i kitajskimi četami se vršijo hūdi boji. Gibati se je začnólo tudi dijaštvo. Dijaki so zasnovali nevarno zaroto, šteroj so angleške oblasti prišle na sled. Tihinci se na vulicaj ne smejo pokazati, ar od vseh strani letijo na nje krugle i bombe.

Boji v Maroki. Francoske čete majo jako močne boje z maroškim četami. Francoska armada je v slabom položaji, ar joj žmetno dōvažajo municijo.

Prekmurski dijak.

Občni zbor Zavednosti. Dne 6. julija 1925 predpoldan ob 8 uri se vrši v Beltincih (v šoli) izredni občni zbor Zavednosti. Kot glavna točka bo volitev novega predsednika. Govorila se bo tudi o počitnicah, zlasti o dijaškem zborovanju v M. Soboti. Ako občni zbor ob navedeni uri ne bo sklepčen, se vrši čez pol ure drug občni zbor, ki bo sklepčen v vsakem sluzaju. Prisotnost je obvezna za vse člane.

— O d b o r. —

Pozdrav dijakom na počitnicah. Tako torej, začeli ste počitnice! Že cel teden jih uživate. Ali vam je kaj dolgčas po šoli, po profesorjih, po naši senčnati Soboti? Hm! Pač različno, kaj ne? Kdor je nekda bil kar ste sedaj vi, vas razume, čeravno ne govorite o tem.

Kakšna škoda, da še učenjaki niso iznašli takega aparata, s katerim bi se dali posneti razni prizori človekovega srca. Kako zanimivo bi n. pr. bilo videti, kaj se je godilo v vašem srčecu preteklo nedeljo, ko so se delila spričevala! Videli bi radost, veselje, zadovoljstvo, smeh, ponos, potem pa tudi vdanost i nazadnje bi videli pri drugih žalost, pobitost, jezo sramotno, obljubljanje, kesanje, zavist pa nevoščljivost. Pač jako različno!

I ko ste prinesli spričevala domo? Tedaj se je zgornji prizor ponovil, le toliko zanimivejše, ker je bilo več gledalcev, ki so ploskali.

Ja, ali ste že hodili h g. župniku i kaplanu ter h g. učitelju? To je dolžnost prvih dni. Pa spričevalo ste jim pokazali? Odličnjakom je gotovo kaj zdrknilo med prste. To je prav Dignus est operarius mercede sua. Prvošolcem povem, da je to takole: Delavec je vreden svojega plačila. To je nekak uvod k vsemu kar bo prišlo, če nam Bog da zdravje. Pa kaj bo prišlo? Nič posebnega. Čez cele počitnice se bomo nekoliko razgovarjali kot dobri znanci prijatelji. Saj imamo vsi iste cilje! To se bo pa godilo kakor danes, namreč v Novinah, pod zgornjim naslovom, Novine bodo torej naše glasilo čez počitnice. G. urednik so nam radevolje dovolili i dali na razpolago ta kotiček. Berite radi vsako nedeljo. Če nimate Novin doma, naj vam jih kdo posodi.

Ne bomo razpravljali o politiki, ampak o rečeh, ki vam bodo v razvedrilo, pouk i dušno korist. Če včas najdete kako „osoleno“ ne smete zameriti. Vse bo izviralo iz srca, ki vas odkritosrčno ljubi i vam želi vse najbolše.

Vi ste cvet našega naroda, ste izvoljena četa, ki se bo neustrašne borila za dušni i telesni blagor svojega lūdstva. Vi ste vzhajajoče zvezde na velikem obzorju. Na te zvezde obrača narod svoje oči i se jih raduje, ker mu kažejo upanje boljše bodočnosti. Pogum, prijatelji moji!

Prednó pa zaključim to pismo, dovolite, da vam dam par cvetk na pot vašega romanja med počitnicami. Čujte.

Vedno: Varuj se slabih knjig, tovarišev i pogovorov.

Prav pogostvo: Hodi k sv. spovedi i sv. obhajilu.

Vsako nedeljo i praznik: Bod i pri sv. maši i pridigi. „Blagor tistim, kateri božjo besedo poslušajo i chranijo.“

Vsak dan: Opravi svoje jutranje i večerne molitve.

Dobro pōmni: Brezdelje je tvoj največji sovražnik. „Pōstopanje namreč nauči mnogo hudega.“ (Sir. 43, 29.)

Bog živi!

Vaš prijatelj R. J.

Zanimivosti.

Konj i milodari. Slavni polski general Kosciusko je preživo svoja zadnje dni v Švici. Ednok pošle par kant dobrega vina nekšemi prijatelji i pravi mladomi mož, šteri jih je neseo, naj vzeme njegovoga lastnoga konja. Gd je prišeo mladi mož nazaj, pravi general! „Drugoč pa, če mi date svojega konja na pot, mi dajte še svoj bankaš!“ — „Zakaj pa?“ — „Če je kakši kodiš poleg ceste praso s kranščekom v roki, se je konj stavo i ne šteó iti naprej, dokeč

nesem s'maki kaj dao. Gda nazadnje nesem več meo, sem morao tak napraviti, kak da bi kaj dao, inai konj ne bio zadovolen i sva stala tam". Tak ga je general navado.

Tenta i pivnik. Angleški igralec Mathews, se je odliküvao po svojoj zdravoj šalivosti, štera ga niti na smrtnoj posteli ne zapüstila. Dvorjenik njemi je po pomoti vlejao namesto zdravila žlico tente v vüsta.

"No nikaj ne", pravi Mathews mirno, "pozrem še en pivnik (itatos) i stvar bo v redi".

Za smeh.

Triglav je najvišša gora v Sloveniji. Ar je znan po svojoj naravnoj lepoti, plazijo na njega celo hribolazci iz drugih držav. Ednok so ga obüdüvali nekši trije gospodje. Pogovarjali so se med seöv, da neso mislili, da bi bio tak visiki. Te razgovor je üio nekši kmet, ki je stao v bližini. Pristopo je bliže, se razkoračo, pogledao gospöde i z velikim ponosom pravo:

"Visiki je. A to še nikaj ne. Videti bi morali, kelko je ga še pod zemlov".

Gospodarstvo.

Piše: Izidor Horvat, učitelj.

Živinoreja.

Košnja. Čas košnje se ravna po tom, zakoj kosimo; ali kosimo za zeleno, ali za süho krmo. Za zeleno krmo kosimo trave, detelco i druge rastline za krmo prle kak cvetejo, ar mlajše rastline majo več söka, leži je živina prebavi i so tüdi bole tečne. Za zeleno krmo je ne več dobra trava, štera že odcveče, ar je že trda i da menje haska.

Kda kosimo travo za süho krmo, za seno? Kosimo, kda je trava v najlepšem cvetji, ar nam rastline v polnom cvetji dajo največ i najbolšo krmo. Prle košena trava se preveč vzüši i tak da malo sena. A či bi pa čakali, da trava odcveče, je seno trdo, püsto, z menjšov hranljivov vrednostjov. Pri nas kosimo navadno dvakrat na leto: staro travo i otavo. Staro travo tüdi zavolo tega moramo kositi pravovremeno, da nam zraste v pravom časi otava. Pri spravlanji sena mora biti gospodar jako previden i skrben. Glavno je, da se trava dobro posüši na senožati. Paziti je, da se trava ne kvasi dugo; ar takše zažučeno, preplehano seno da malo haska. Seno se ne sme spravlati na pol zeleno, ne mokro, ar se takše seno pari, kda je v küpsklajeno, plisnivi, zagnjli i tak postane neponüčno, dostakrat je škodljivo na zdravji živinčeti, če ga ešče marha splah šče jesti. Ne spravljamo blatnoga, prašlivoga sena, ar je to od vekšega kvara. kak haska. Dobro seno mora obdržati süho zelenkesto farbo, mora dobro šošnjati, mora imeti prijeten vonj, düh (mora dišati), takše seno bo nam marha rada jela.

Prinas se seno spravi na štale, kde se dobro zapše, ka se ga več spravi gor. Ne sme biti nikša lüknjica, vse se mora zamišiti. To je pa ne prav! Seno mora dobiti zraka. V seni so tüdi bacili, šteri povzročajo kvarenje sena, če se to dobro ne zrači. Nemamo dobrih prostorov za seno, pa ešče tü zapšemo i ne damo seni zraka. Zato si zapomlmo: seno ne preveč zaphati, püstim njemi zraka. Jako pametno i dobro je, da neštérni gospodarje majo napravleno vöni na prostom shrambó za seno. Štiri velke sohe, med te se spravi seno i odzgora pride streha. To je jako dobro za seno. Seno se tüdi zapraš i z vremenom, zato je dobro seno pozimi pred polaganjom pretepsti. Dobro bi bilo seno tüdi bar ednok v zimi premetati, da se bole prezrači.

Pošta.

Bejek Štefan. Krog. Dinarov sto mate vi i telko tüdi tajnik pri g. poslanci Šiftari. Zd'g'nita pri njih peneze, ki so dani od oba poslanca vama za povrnitev stroškov, štere sta mela pri nabiranji podpisov za našo gimnazijo. **Štefan Ošljaj.** Enthat Pensilvanija. Boks 12. Naročnino v zneski 2 dolara dobili. Hvala lepa. Pri ednoj priliki bi še prosili 27 dinarov, ar majo dolari pri nas zdaj menšo ceno. Svetoga pisma v našem jeziki nega. V Ljubljani so znova vödali novi zakon (kranjski jezik). To vam lahko pošlemo. Ve te je zato razmili. **Ficko J. Krajna.** V dober namen je tista reč odložena, zato se ne more odati. **Jurij Kozjak Martinje.** Novine smo pošiljali redno, če štere številke neste dobili, nam sporočite. **Naročnike oprosimo naj nam dajo glas,** če ne bi prijeli štere številke Novin i M. Lista. Kak znate g. urednik so bili teško betežni, pet mesecov so v postelji bili i zato neso mogli na vse pazko meti. Če je kje kakša falinga bila, naznanite nam. Čeke za povrnitev naročnine dobite vsi v prvoj polovici drugoga polleta. — Vredništvo Novin i M. Lista, Črensovci, Prekm.

1. Zrnje.

100 kg.	pšenice	400 Din.,
"	žita	350 "
"	ovsa	350 "
"	kukörice	250 "

2. Živina:

govenska:	teoci:	svinje
v Zagrebi	1 kg. 16—20 D.	20—25 D.
v Ljubljani	17—20 D.	20—22 D.

3. Krma.

Sena m. 90—125 D., slame m. 70—100 D.

Zagrebečka borza

dne 1. julija 1925.

Amerikanski dolar, 1 dolar	D 56.40
Schiling	D 8.08
Čeho-Slov. krona, 1 K	D 1.70
20 kronski zlat	D 215
Francoski frank, 1 frank	D 2.60
Madjar. K 100 (nova em.)	D 0.080
Švic. fran., 1 fr.	D 11.20
Talijanske lire, 1 lira	D 2.15
Zürich:	
Dinar, 100 Din	Sv. fcs 9.01

S I. JULIJUŠOM
SEM PREVZEO

HOTEL „KRONA“
v DOLNJOJ LENDAVI,

popolnoma renoviranoga,
s čistimi sobami,
jedilnica, kavana, izvrstna
kühnja, dobra vina,
točna postrežba.

LUDVIK VUKAN
hotelir.

Avtogaraža Hlevi

Pristopite

k novoustanovljenoj „MLINSKOJ ZADRUGI“ na Razkriž i.

Priglasite se lahko vsakši den.

Delež je 1000 dinarov, šteri se lahko plačuje tüdi na rate.

„MLINSKA ZADRUGA“
(bivši Kumparčov mlin) Razkriž.

HIŠA Z VRTOM,

stoječa na zelo lepem prometnem kraju,
primerna za trgovino, gostilno
i druge obratne svrhe SE ODDA.
Pozvedi se pri g.
Lovro Horvat posestniku v Veržeju.

Slovenska Banka d. d.

podružnica DOLNJA LENDAVA
plača najbolje dolarje
in zlate peneze.

Ovlaščena banka za trgovanje z
devizami in valutami. Izstavlja
izvoznikom uverenja in prevzema
bančne garancije.

Naročnina ino oglasi se sprejmejo za „Novine“
pri ERDÖŠY BARNABAŠ, trgovci z papirrom
i igračami v Murskoj Soboti št. 180. poleg rim.
kath. cerkvi ino pošte.

Samostalno prekmursko katoličansko podporno društvo sv. Križ Chicago Ill:

je najbolše društvo za prekmurske Slovence v Chicagi. Kotrige društva postanejo lahko kat. Slovenci, moški od 16. do 50. leta, ženske od 16. do 45. leta starosti. Kotrige plačajo ednok pristopnino 1 Dol. i mesečno 1 Dol. i zato dobi vsakša betežna kotriga prvij 6 mesecov 1 Dol. podpore za vsaki den, nadalnje 3 mesece pa 50 centov na den. Če je kotriga ešče duže betežna, zvoli se njoj podpora na mesečnoj seji. Za smrtnino plača društvo zdaj 350 Dol., kda bo pa več kak 200 kotrig, pa 500 Dolarov. Gotovščine ma društvo 5000 Dol. kotrig 170. Želimo, ka bi bilo skoro 200 kotrig. Društvo skrbi za lepi sprevod i cerkveni pokop i bo pomagalo pri deli za prekmursko slovensko faro v Chicagi i priporoča vsem kotrigam, da si naročijo prekmursko glasilo „Novine“ v šterij objavlja društvo svoje oglase. Novine se naročijo pri Klekl Jožefi, vp. pleb. v Črensovcih, Prekmurje, Jugoslavija i se dobijo tüdi pri društvu. Društvene seje se vršijo vsako drugo nedelo v meseci ob 3 vöri na numeri 1804. So Racine Avenue, Chicago Ill. Opominamo vse prekmurske Slovence, ki so ešče nej ali so že v kakšem društvu, naj pristopajo k tomi lepomi društvu, štero pomaga kotrigam v potrebaj.

Odbor za leto 1925:

Predsednik Martin Kelenc, podpredsednik Mihal Grškovnjak, tajnik Štefan Hozjan, podtajnik Martin Horvat, blagajnik Štefan Jakič, paziteo betežnih Mihal Gjörök, nadzorni predsednik Štefan Gjura, računo-voditela Štefan Ritlop i Naci Markoja, paziteo društva Anton Markoja, vratar Jožef Trajbar.

Proda se posestvo

blüzi SV. KRIŽA na ŠTAJARSKOM. Je ga 20 plügov i to 11 plügov njiv, 5 plügov senožati i 4 plüge loga. Je na njem lepa, nova zidana hiša (4 paonice, 2 kühnji i pod hišo 3 velke betonirane pivnice) velke zidane štale, zidani livovje vse je z čerepom pokrito. Poleg hiše je lepi sadovnjak. Zemlja je dobro obdelana i leži poleg železnice. Cena 350 jezer Din.

Informacije dajte

Dr. Ferdo Černe odvjetnik M. Soboti
i Alojzij Vebarič v Vučji vesi.

Hranilnica i posojilnica v Črensovcih

r. z. z n. z. uradüje vsako nedelo ino svetek.

Obrestüje hranilne vloge (navadne) po 8%;
vezane vloge proti šest mesečnoj odpovedi
pod 5000 Din po 9%, vezane vloge od 5000 Din
naviše pa po 9½%.

Vlog stanje je že nad dva milijona.

Kmetiski penezi se naj vložijo v kmetiske hranilnice i naj služijo v hasek našemi kmetiskomi lüdstvi. Zavüpajte nam peneze, za štere dobro stojijo naši kmetje z vsöv svojov vrednostjov, ka većim sirotam je lejko posodimo na fal intereš.